

Arrest

nr. 75 317 van 16 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 4 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 27 januari 2010, verklaart er zich op 29 juni 2010 vluchteling.

1.2. Op 5 december 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 6 december 2011 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas U verklaart een Jatt sikh te zijn van de Manes kaste met de Indische nationaliteit en geboren te zijn op 25 mei 1993 of 1994 in Sherpur dorp, Muzzaffar Nagar district van de deelstaat Uttar

Pradesh. Uw moeder was huisvrouw en uw vader verwerft het inkomen van zijn gezin met drie kinderen als kruidenier in het dorp die wat speelgoed verkoopt en wat graan kweekt op een heel klein stuk land. U bent de oudste thuis en volgt maar een paar jaartjes school en ging dan wat helpen in de winkel van uw vader, vee hoeden of naar uw oom in een buurdorp. In 2007, wanneer u veertien of vijftien jaar oud bent, gaat u op aandringen van wat dorpsjongens op een toeristische trip naar Slowakije, geregeld door een smokkelaar. Hij bracht jullie onder in een hotel en toen jullie na twee dagen buiten kwamen werden jullie opgepakt door de politie. Jullie werden in een centrum ondergebracht gedurende 20 of 25 dagen en keerden dan terug naar India. In 2009 kwam uw buurman R. D. laat in de avond met tien terroristen bij u thuis. Ze vroegen voedsel en uw moeder zorgde daarvoor. Ze bleven overnachten en vertrokken de volgende ochtend met de bedreiging dat ze jullie zouden doden wanneer jullie hierover zouden spreken. De volgende dag viel de politie binnen en ze namen uw vader mee. Wanneer hij niet terugkeerde 's avonds, belde uw moeder haar broer en samen gingen ze naar het politiekantoor vragen naar uw vader. De politie deelde mee dat er een onderzoek liep in hoofde van uw vader daar hij ervan verdacht werd steun te verlenen aan de terroristen. Acht van die groep van tien terroristen bleken intussen omgekomen te zijn in een treffen met de politie. De terroristen begonnen jullie te bedreigen omdat ze jullie verantwoordelijk achtten voor de dood van hun acht mensen. Wanneer uw moeder en oom hierop weer naar de politie gaan weigeren ze jullie te helpen omdat jullie betrokken zouden zijn bij de terroristen. Na enkele dagen kwamen de terroristen hun bedreiging uitvoeren en vermoordden ze uw moeder, uw broertje en uw zusje. Toevallig vertoefde u op dat eigenste moment niet thuis maar bij uw oom in een buurdorp. De terroristen lieten niet na te dreigen dat de overblijvende jongen ook gedood zou worden. Zodoende vond uw oom het niet veilig voor u, contacteerde een smokkelaar en zond u weg. Eind januari 2010 zou u België bereikt hebben en u verklaart zich vluchteling in België op 29 juni 2010.

B. Motivering

Na uw gehoor op 10 november 2011 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kan worden toegekend en wel om de volgende redenen. Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u geen enkel begin van bewijs kan neerleggen omtrent uw identiteit of nationaliteit. Het bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere procedure en de kandidaat-vluchteling moet in dit verband de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken kunnen voorleggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie met betrekking tot het asielrelaas in. U bent niet eens consistent inzake uw verklaringen aangaande uw naam en geboortedatum: voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u dat uw **familienaam T. S.** is en uw **voornaam M.** en aanvankelijk beweert u daar op **25 mei 1993** geboren te zijn. Naderhand brengt u documenten binnen die uw geboortedatum met een jaar opschuiven, richting minderjarigheid, en verklaart u in **1994** geboren te zijn (Verklaring dd. 13/07/2011, Persoonsgegevens). Wanneer u voor het Commissariaat-generaal gevraagd wordt hoe het komt dat u een fout maakte in uw geboortjaar, beweert u in shock geweest te zijn en zoveel vergeten te zijn en dat was u ook vergeten (Gehoорverslag CGVS, 10 november 2011, p. 3). U legt een schoolcertificaat neer waaruit zou moeten blijken dat uw werkelijke geboortedatum 25 mei 1994 is maar u gaat eraan voorbij dat u uw identiteit niet bewijst waardoor er niet onomstotelijk vanuit gegaan kan worden dat dit document over u gaat. In alle geval stemmen uw verklaringen over uw scholing niet eens overeen met dit document. U gevraagd naar uw studies verklaart u dat u in de **vierde of de vijfde graad** uw school verliet (Gehoорverslag CGVS, 10 november 2011, p. 6). Op het neergelegde document werden echter graden **zes en zeven** ingevuld zodat dit onmogelijk op u van toepassing kan zijn. Verder legt u een attest neer van uw dorpshef die uitdrukkelijk de geboortedatum 25 mei 1994 noteert maar dan verder attesteert dat u in 2008 in een buurdorp woonde (Gehoорverslag CGVS, 10 november 2011, p. 15). Deze handgeschreven brief kan door om het even wie opgesteld zijn en wat de relevantie is van de getuigenis dat u in een buurdorp Saheli bij uw oom verbleef in 2008 is niet duidelijk, temeer daar u zelf verklaard heeft altijd in het dorp Sherpur gewoond te hebben en slechts eens gedurende twee of drie dagen bij uw oom te hebben verbleven. U geeft expliciet aan nooit in Saheli dorp gedurende enige langere periode te hebben gewoond en vanuit Sherpur dorp ook uw land verlaten te hebben in 2010 (Gehoорverslag CGVS, 10 november 2011, p. 6). Ook het attest van uw schoolmeester met uw laatst verklaarde geboortedatum bevat onvoldoende garanties inzake authenticiteit om in aanmerking genomen te worden als betrouwbaar document en aangezien uw identiteit niet bewezen is, staat het niet vast dat het over u gaat (Gehoорverslag CGVS, 10 november 2011, p. 15). Verder legt u nog een medisch attest neer, gedateerd op 21 mei 2008 van een dokter gevestigd in Laksar van het district Haridwar. In feite betreft het een medisch voorschrift vanwege allergie en astma. Het is hoe dan ook onwaarschijnlijk dat als u werkelijk aan allergie en astma lijdt, u slechts een voorschrift kan laten opsturen van in 2008. Ook hier geldt dat u niet bewijst dat dit voorschrift op u betrekking heeft vermits u uw identiteit niet bewijst. Voor het Commissariaat-generaal stelt u dat uw **voornaam T.** is en uw **familienaam M.**, wat u nadien nog

bijstelt naar **S. M.** (Gehoorverslag CGVS, 10 november 2011, p. 2). U bent eerder in Europa geweest, met name in Slovakije. De naam en geboortedatum die u daar heeft opgegeven stemmen niet overeen met uw verklaring voor de Belgische autoriteiten: daar noemde u zich **S. M.**, met **enkel S. als uw familienaam** en verklaarde u geboren te zijn op **27 november 1987** (informatie "Migration Office" van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, Bratislava, referentie 6648971, 10 september 2010). U geeft weliswaar aan in Slovakije geweest te zijn, maar u legt ronduit valse verklaringen af over uw beweegredenen om naar dat land gereisd te zijn. U stelt dat u omwille van **toeristische redenen** naar Slovakije afreisde met wat dorpsjongens. Vanuit uw achtergrond, als minderjarige zoon van een keuterboer met een kruidenierszaakje in een dorp ergens in India, is het geheel ongeloofwaardig dat u als 'toerist' met wat dorpsjongens naar Slovakije vertrekt en al helemaal niet aannemelijk dat uw vader zich dat zou kunnen permitteren. Hij betaalde immers uw reis, zo stelt u. Op de vraag wat u daar ging bezoeken, moet u het antwoord schuldig blijven. Op de vraag hoeveel de trip kostte, moet u het antwoord eveneens schuldig blijven. Verder is het volkomen onaannemelijk dat u voor een "toeristische" trip een smokkelaar inschakelt, zoals het geval is geweest bij uw reis naar Slovakije. U ontkent categoriek asiel aangevraagd te hebben in Slovakije en blijft volhouden er als toerist naartoe gegaan te zijn (Gehoorverslag CGVS, 10 november 2011, pp. 4-5). Uit de informatie die ons vanuit Bratislava verstrekt werd, blijkt dat u er **wel degelijk asiel heeft aangevraagd**, met name op 4 april 2007. Een persoon die de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept heeft de verplichting trouw met de bevoegde overheidsdiensten samen te werken. Het afleggen van leugenachtige verklaringen omdat men denkt hier een voordeel uit te kunnen putten is niet aanvaardbaar. Verder kan u geen enkel reisbescheiden voorleggen en bewijst u uw reisweg niet: u toont niet aan wanneer u uw land verlaten heeft, noch wanneer u in België aankwam. U toont trouwens evenmin aan vanuit Slovakije naar uw land te zijn teruggekeerd. Voor asielzoekers geldt de verplichting optimale medewerking te verlenen aan de instanties die hun asielrelaas beoordelen: u moet voor uw vlucht van Delhi naar Moskou (op uw traject naar België) op zijn minst in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagageticket waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar u is aangekomen. U weet niet eens op welk punt u de Europese Unie binnengekomen bent (Gehoorverslag 2 CGVS, 10 november 2011, pp. 10, 14). U maakt aldus op vrijwillige wijze iedere controle van uw reisweg onmogelijk. Dergelijke houding houdt een negatieve indicatie in voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. U maakt aldus noch middels documenten noch middels coherente en verifieerbare verklaringen uw reisweg aannemelijk. Verder beweert u al in januari 2010 in België beland te zijn en toch wacht u tot juni van dat jaar om asiel aan te vragen (Verklaring dd. 13/07/2011, punt 34). Aangezien u reeds jaren tevoren een asielaanvraag had ingediend in Slovakije, kan u bezwaarlijk inroepen niet op de hoogte geweest te zijn van deze procedure. Uw laattijdige aanvraag is dan ook een serieuze indicatie dat u eerder verblijf op het oog had dan bescherming. Verder dient opgemerkt dat u van het vluchtrelaas dat u naar voren brengt niet het minste objectieve bewijs kan neerleggen, wat op zich uw geloofwaardigheid niet ten goede komt. Een geslaagde politieoperatie die het succes boekte om wel acht terroristen uit te schakelen en het vervolg van de overblijvende terroristen die zich wreken door een moeder met haar twee kinderen te vermoorden, een dergelijk incident kan niet zonder weerklank gebleven zijn. U heeft daarenboven niet eens een idee wie die terroristen waren, noch tot welke groep ze zouden behoord hebben, daar waar uw vader in staat van beschuldiging zou gesteld zijn voor steun aan hen. Gezien deze door u geschilderde gang van zaken kan er toch op zijn minst van u verwacht worden kennis te hebben over 'de identiteit' van deze groepering. U weet evenmin waar het treffen plaats vond waar de acht terroristen met de politie slaags raakten. U weet niet hoe deze terroristen aan jullie telefoonnummer geraakten. U weet niet hoe het komt dat de politie bij jullie binnen is gevallen. U gevraagd of er een First Information Report (FIR) werd opgesteld, moet ook hierop het antwoord schuldig blijven. U weet niet waar uw vader in de gevangenis zit. U weet niet wie uw oom op de hoogte bracht van de moorden op uw moeder, broer en zus. U ging zelf nooit naar het politiekantoor. U weet niet op welke dag uw moeder, broer en zus vermoord werden (Gehoorverslag CGVS, 10 november 2011, pp. 10-12). Mocht er geloof aan de door u beweerde motieven kunnen worden gehecht dan kan er toch van worden uitgegaan dat u met betrekking tot bovenstaande punten over enige kennis beschikt en u zich hieromtrent zou hebben geïnformeerd. Het feit dat u totaal in het ongewisse verkeert omtrent deze punten kan allerm minst overtuigen. De commissaris-generaal kan bijgevolg niet anders dan vaststellen dat uw relaas alle geloofwaardigheid ontbeert. Gelet op het gebrek aan bewijsstukken aangaande uw identiteit, reisdocumenten en uw vluchtrelaas, gelet op uw vage, ongeloofwaardige en zelfs tegenstrijdige verklaringen, dient er geconcludeerd te worden dat u er dan ook niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel baseert verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet, een schending van het principe van zorgvuldigheid en op een schending van de motiveringsverplichting (artikel 62 van de vreemdelingenwet).

Verzoeker verklaarde dat hij wel degelijk een coherent relaas heeft uiteengezet met betrekking tot zijn vervolgingsvrees in India. Uit verschillende bronnen blijkt dat er inderdaad in India ook in Uttar Pradesh terroristische groeperingen opereren zodat het niet ongeloofwaardig is dat verzoekers leven in gevaar is. Verzoeker kent geen details van de moordpartij op zijn moeder broer en zus omdat hij de informatie van zijn oom kreeg. Verzoeker verwijst vervolgens naar de Proceduregids van UNHCR en stelt dat er om die reden voorzichtig dient te worden omgegaan met de bewijslast. Verzoeker is tenslotte formeel dat hij geen asiel aanvraag in Slovaakse. Er zijn miljoenen Singhs in India, het zou bijgevolg ten eerste mogen verwonderen dat er maar een Singh in Slovaakse was in 2007. Verzoeker brengt ten slotte rapporten bij over de mensenrechtensituatie in India.

Verzoeker vraag in wezen de bestreden beslissing te hervormen, hem in hoofddorde de vluchtelingenstatus toe te kennen en hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. De asielaanvraag van verzoeker werd afgewezen op grond van de vaststelling dat (i) hij geen begin van bewijs bijbrengt van zijn identiteit, (ii) hij niet consistent is inzake zijn naam en geboortedatum, (iii) hij schooldocumenten voorlegt maar er niet bewezen is dat deze betrekking hebben op hemzelf, (iv) hij aangeeft in Slovaakse te zijn geweest maar ronduit valse verklaringen aflegt over de beweegredenen om naar dat land gereisd te zijn, (v) hij geen enkel reisbescheiden voorlegt en evenmin aantoon van Slovaakse naar India te zijn teruggekeerd en (vi) hij geen begin van bewijs bijbrengt van zijn asielrelaas.

2.3. Verzoeker weerlegt op geen enkele wijze de vaststellingen uit de bestreden beslissing omtrent het gebrek aan bewijzen inzake zijn identiteit, reisweg en asielrelaas noch geeft hij een aannemelijke verklaring voor zijn inconsistente verklaringen inzake zijn naam en geboortedatum. Deze motieven blijven derhalve overeind en worden door de Raad beschouwd als zijnde hier hernomen.

Verzoekers bewering dat hij geen asiel aanvraag in Slovaakse en dat de informatie die wordt voorgelegd geen betrekking heeft op hem maar op een ander persoon is een speculatieve bewering die wordt tegengesproken door de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Uit een Eurodac Hit (d.d. 29 juni 2010) op basis van vingerafdrukken, blijkt immers dat deze van verzoeker overeenstemmen met vingerafdrukken genomen in de Slovaakse republiek op 26 maart 2007 en 4 april 2007. De Slovaakse autoriteiten bevestigen bovendien met betrekking tot deze persoon dat deze asiel aanvraag op 4 april 2007 en deze onderdook op 3 mei 2007. Er kan dus geen sprake zijn van enige "persoonsverwisseling", zoals verzoeker suggereert. Op grond van de hierboven vermelde redenen in samenhang met de vaststelling bovendien dat verzoeker na zijn aankomst in België in januari 2010 nog vijf maanden gewacht heeft alvorens een asielaanvraag in te dienen verhindert nog enig geloof te hechten aan zijn bewering zijn land te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade overeenkomst de definitie van de subsidiaire beschermingsstatus.

De door verzoeker toegevoegde mensenrechtenrapporten aan het verzoekschrift volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Wat betreft de verwijzing naar de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties ten slotte merkt de Raad op dat deze geen juridisch bindend karakter heeft doch enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 8 juli 2005, nr. 147.503).

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3

van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER